

ארץ הצבי

סח הרב חיים שטיינר: כשבא תלמיד להתייעץ עימו, היה מסוגל לשוחח עימו שעות ארוכות. לעיתים היו ממתנינים בחוץ רבנים חשובים, או שהגיע זמן השיעור, אך הרב המשיך לשוחח עם התלמיד, מרוכז רק בו, שומע אותו בסבלנות והיה כל כולו שלו. רק כשסיים שיחתו עימו, התחיל את השיעור.

והתלמיד כשיצא מלפניו - היה שונה משכנס.

ומוסיפה הרבנית חנה טאו: פעם באתי לשאלו שאלה. השיחה התארכה, דפיקות נשמעו בדלת, אך הרב היה מרוכז כל כולו והאריך בשיחה. חשתי לא בנוח שמעבר למפתן החדר ישנם הממתנינים לסיומ שיחתנו, אך הרב, כשהיה מרוכז בדבר, היה נתון בו כל כולו. ואמר לי: "כשאני משוחח עם אדם, אני עסוק רק בו, ולבי פנוי מכל דבר אחר."

הרב צבי יהודה דירבן את תלמידיו למעורבות בחיי המעשה במדינת ישראל.

לאחר מלחמת ששת הימים פעל רבות ליישוב הארץ, על פי עקרון ארץ ישראל השלמה. הוא הכריז בעל פה וכן בגילויי דעת ובמכתבים ששלח לראשי המדינה, כי הנוסחה "שטחים תמורת שלום" אסורה על פי התורה וכי יש להתנחל בכל רחבי ארץ ישראל. וכך הצמיחה ישיבת "מרכז הרב" את מנהיגי תנועת "גוש אמונים", כשהרב צבי יהודה משמש לה מנהיג רוחני. כביטוי לדרכו הייחודית, דחף את תלמידיו להקמת יישובים ביהודה ושומרון, ואף השתתף בעלייה של אחד מהם. כשהוחלט לפנות את גרעין "אלון מורה" שהתיישב בחווארה (ליד שכם), השתתף הרב צבי יהודה בניסיון למנוע את הפינוי. עם זאת, הרב צבי יהודה התנגד באופן ברור לעלייה להר הבית.

בפורים הבא עלינו לטובה ימלאו שלושים שנה להסתלקותו לגנזי מרומים של הרב צבי יהודה הכהן קוק, זכר צדיק לברכה, ולדמותו הגדולה מוקדש מאמרי זה, בכבוד ובמורא.

זכיתי להכיר את הרב צבי יהודה בהיותי תלמיד בישיבת מרכז הרב בירושלים, וככל תלמידיו גם אני נפעמתי ממידת הכלל ישראליות שלו ומהנהגותיו הנעלות בעבודת ה' ית'. בשורות הבאות אשתדל לתאר מעט מכל אלו.

הרב צבי יהודה היה בנו היחיד של אביו הדגול הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל, מייסד הרבנות הראשית לישראל וסולל הדרך של "תורת ארץ ישראל", שהשפיעה ומוסיפה להשפיע כל כך הרבה על דמותה של מדינת ישראל, ושעשרות ישיבות ומוסדות חינוך אחרים ממשיכים את מורשתו התורנית הייחודית. הרב צבי יהודה גדל בצל הדמות הענקית של אביו, וכל עוד אביו היה בחיים, הוא נחבא אל הכלים וממש ביטל את אישיותו לחלוטין מפני האישיות של אביו. הרב אברהם יצחק הכהן קוק נפטר בג' אלול תרצ"ה (1935), רק אחר כך התחילה לבוא לידי ביטוי אישיותו הגדולה של הרב צבי יהודה, כראש ישיבה (של ישיבת מרכז הרב שנסודה על ידי אביו), כמחנך, וכיהודי שהדבר היחידי שמילא את ליבו היה אהבה יוקדת לקדוש ברוך הוא, לתורתו, לעמו ולארצו.

הרב צבי יהודה היה מכבד כל אדם, גם אם דעותיהם היו שונות מאוד זה מזה. יחד עם זאת הוא ידע להיות תקיף ביותר בנושאים כלל-ישראליים שונים, שעמדו על הפרק בעשרות השנים שבהן הנהיג בגאון את כל הציבור שוחרי תורת ארץ ישראל.

אכן, זאת היתה כל מהות אישיותו של הרב צבי יהודה: כל כולו היה אמונה, והפצת שם ה' ית' בד' פינות תבל. זכות תורתו, אמונתו וצדקותו של הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל תעמוד לנו ולכל ישראל, ותורתו הגואלת תוסיף להדריכנו כאש קודש ההולכת לפני המחנה, להיוושע בעזרת ה' בקרוב תשועת עולמים.